

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0319 van 6 mei 2014
in de zaak 1213/0373/SA/2/0350

In zake: de **gemeente SINT-PIETERS-LEEUV**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk DE GREEF
kantoor houdende te 1731 Zellik (Asse), Noorderlaan 30
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Philippe DECLERCQ
kantoor houdende te 3320 Hoegaarden, Gemeenteplein 25
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:* de cvba **ECOPOWER**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heren Leo KERKSTOEL en Steven DELEERSNYDER
kantoor houdende te 3018 Wijgmaal, Vaartdijk 3 bus 202
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 februari 2013 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant, van 21 december 2012, waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het bouwen van drie windturbines met een hoogspanningscabine.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te (1) 1650 Beersel, Vaartweg z/n en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 399C, 413F en sectie F, nummer 412D DWORP en deels afdeling 5, sectie C, nummers 393C, 430C, 431F, 431G, 433 LOT en te (2) 1600 Sint-Pieters-Leeuw, Vaartkant z/n en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie F, nummer 407K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met het arrest van 3 september 2013 met nummer S/2013/0212 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wegens het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en werd de behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de tweede kamer.

Het schorsingsarrest van 3 september 2013 met nummer S/2013/0212 is aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 12 september 2013.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 25 september 2013 tijdig een verzoek tot voortzetting ingediend overeenkomstig artikel 4.8.19, tweede lid VCRO.

2.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft deels het originele en deels een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 18 maart 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk DE GREEF die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Giovanni HAVET die loco advocaat Philippe DECLERCQ verschijnt voor de verwerende partij, en de heer Leo KERKSTOEL die verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De cvba ECOPOWER verzoekt met een aangetekende brief van 23 april 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 28 juni 2013 de tussenkomenende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Het verzoek tot tussenkomst werd tijdig ingediend en het verschuldigde rolrecht werd tijdig gestort.

De tussenkomenende partij is de aanvrager van de vergunning en beschikt over het vereiste belang in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 1° VCRO.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

1.

Op 4 mei 2012 heeft de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van zes windturbines van 2 à 2,5 MW met hoogspanningscabine aan de tussenkomende partij geweigerd.

2.

Op 26 juli 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de bouw van 3 windturbines van 2 à 2,5MW met hoogspanningscabine”*.

De windturbines hebben een ashoogte van 100 à 104m, een rotordiameter van 90 à 92,5m, een maximale tiphoogte van 150m en elk een nominaal vermogen van 2,05 à 2,5MW. De windturbines worden ingeplant langs de westelijke oever van het kanaal Brussel-Charleroi ter hoogte van de kanaalzone Beersel-Lot en Sint-Pieters-Leeuw. De dichtstbijzijnde woning is gelegen op ongeveer 300m. Windturbine 1 is gelegen op het grondgebied van de verzoekende partij.

De percelen zijn volgens het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening Vlaams Strategisch gebied rond Brussel en aanpalende openruimte gebieden’, vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2011, gelegen in agrarisch gebied (artikel A7.4) met overdruk natuurverwevingsgebied (artikel A7.4.8).

De percelen zijn eveneens gelegen in de omgeving van de ankerplaats ‘Meigemheide, Gasthuisbos en Begijnenbos’, het beschermd landschap ‘kasteel van Beersel’ en het puntrelict ‘Hof ten Brukom’.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Beersel, georganiseerd van 31 augustus 2012 tot en met 1 oktober 2012, worden vier bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek in de gemeente Sint-Pieters-Leeuw, georganiseerd van 11 augustus 2012 tot en met 10 september 2012, worden 107 bezwaarschriften (waaronder 104 identieke) ingediend. Deze bezwaarschriften gaan hoofdzakelijk uit van omwonenden.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant, brengt op 8 augustus 2012 een ongunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, brengt op 24 augustus 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De nv Waterwegen en Zeekanaal brengt op 3 september 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De dienst Urbanisme van Belgocontrol brengt op 5 september 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw verleent op 5 oktober 2012 het volgende ongunstig advies:

“
...

Openbaar onderzoek

...

Evaluatie van de procedure/aantal bezwaren

De voorgeschreven procedure werd gevolgd. Er werd een openbaar onderzoek gehouden van 11/08/2012 tot 10/09/2012. Er werden in totaal 107 bezwaarschriften ingediend.

- Ingediende bezwaren

Bezwaarschrift 1 (104 identieke)

Bezwaar tegen de windturbine op grondgebied Sint-Pieters-Leeuw en de tweede deels op het grondgebied van Sint-Pieters-Leeuw daar zij door hun omvang en een zeer sterk hinderlijke impact op de bewoners van "De Witte Roos" en de omgeving rondom.

1.a Volgens het gewestplan is het goed in agrarisch gebied met ecologisch gelegen. Dit soort gebied wordt door de overheid beschouwd als "ruimtelijk kwetsbaar".

1.b, Volgens het VSGB is de bestemming van het gebied agrarisch gebied bestemd voor beroepslandbouw. Het gebied heeft als extra karakter (overdruk) een natuurverwevingsgebied waar de functies natuurbehoud en landbouw nevensgeschikt zijn. In Vlaanderen geldt dat in een natuurverwevingsgebied het oprichten van nieuwe gebouwen en gelijkaardige constructies niet toehaalden zijn, dus ook windmolens met een hoogte van 150 m ook niet.

1.c. De inplanting van de windturbines is in strijd met een windplan opgemaakt in 2000 als onderzoek naar mogelijke locaties voor windturbines. Volgens het windplan is het betreffende perceel omschreven als "klasse 0", een gebied dat niet in aanmerking komt voor de toepassing van windenergie.

1.d. Voor de bouw van windturbines wordt gestreefd naar een bundeling langs grootschalige lijninfrastructuren. WE Power en Ecopower stellen de snelweg (> 2 km) en spoorweg (> 700 m) voor als landschapinfrastructuur, maar dit is op grote afstand van de wijk "de Witte Roos" zodat hier van bundeling geen sprake kan zijn.

1.e. De inplanting van de windmolens past niet in het huidige landschap tussen de wijk (met 5 à 6 m hoge huizen) en het kanaal.

1.f. Het vorige project met 6 windturbines werd geweigerd omdat de windturbine op 280 m van de woonwijk als te dicht werd bevonden. De nieuwe inplanting op 300 m van de woonwijk is een kleine "verbetering".

1.g. De drie windturbines worden voorzien in aansluiting met een open ruimtegebied waardoor een significante impact op het landschap wordt verwacht. WE-power heeft voldoende bruikbare industriegronden.

1.h. Er zal volgens de bezwaarindieners een tweede project voor de bouw van 4 windturbines volgen.

1.i. Er is een gezondheidsrisico door het realiseren van de windturbines.

2.a. Door de talloze factoren die de levenskwaliteit van de omwonenden negatief beïnvloeden, is er een waardevermindering van de omliggende woningen. Er zijn voorbeelden te vinden waar rechters woningeigenaars in het gelijk heeft gesteld om schadevergoeding toe te kennen. Er wordt een waardevermindering tussen de 20% en 30% geschat, wetende dat de kostprijs van een huis gemiddeld 250.000 euro bedraagt.

2.b. De geluidsimpact is onvoldoende beschreven door de aanvragers. Men houdt hier rekening met een regelgeving die begin volgend jaar van toepassing zal zijn. Een geluidsdeskundige heeft vastgesteld dat windturbine 1 de geluidsgrens 's nachts overschrijdt. Bovendien kunnen huidige bedrijven de metingen 'vervalschen'.

2.c. Het aspect slagschaduw is onvoldoende beschreven. De volledige woonwijk ligt tussen 10 uur en 30 uur slagschaduw per jaar. Dit is een zware overtreding van de nieuwe regelgeving, waar 8 uur per jaar de maximum grens is. De aanvragers zullen dus

windturbines moeten afstellen tussen bepaalde periodes. Bovendien is er geen instantie die slagschaduwcontroles uitvoert.

2.d. De risicofactor inzake veiligheid ligt vrij hoog. De bezwaarindiener stelt zich vragen bij mastbreuk, ontploffing rotor, brand,... in de buurt van spelende kinderen, kinderopvang en 700 bewoners.

3. Het project is van geen enkel openbaar belang, maar voor groot particulier 'geldgewin'. De bezwaarindiener is niet tegen groene energie, maar niet ten koste van leef- en woonkwaliteit van een gemeente en van de omwonenden.

Het natuurlijk karakter van het landschap moet behouden worden.

Zonder de windturbines af te stellen, voldoen ze niet aan de regelgeving inzake geluid en slagschaduw.

Bezwaarschrift 2 (2 identieke)

1.1 Inzake stedenbouwkundige vergunningen geldt dat een vergunning een zakelijk recht is dat slechts verleend wordt onder voorbehoud van op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten (eigenaar, erfpacht,...).

1.2. De kwaliteit van de aanvrager wordt in vraag gesteld.

1.3. Er worden een aantal incorrecte vermeldingen gedaan zoals voorbijgestreefde kaarten, het ontwerp GRUP VSGB, keert met overstromingsgebieden,...

1.4. De aanvrager ontsnapt aan de MER-studie door de aanvraag op te splitsen, omdat deze studie pas vanaf 4 windturbines vereist is.

2.1. Door de wijziging in het decreet ruimtelijke ordening werd de plaatsing van windturbines in agrarisch gebied mogelijk voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen. Dit geldt echter niet voor natuur- of landschappelijk waardevol gebied.

Het ruimtelijk structuurplan van de provincie Vlaams-Brabant wenst geen inplanting in landschappelijk waardevol agrarisch gebieden (p. 215).

Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Sint-Pieters-Leeuw voorziet geen bepalingen die het toelaten windmolens te bouwen.

Het RUP Open Ruimte (in opmaak) voorziet een omvorming van landbouwgebied naar landbouw-natuurverwevingsgebied.

2.2. Er wordt niet voldaan aan het bundelingsprincipe.

3.1. Bezwaren inzake milieu.

3.2. Waardevermindering van de omliggende woningen.

Bezwaarschrift 3 (uniek)

De bezwaarindiener haalt algemene argumenten, van stedenbouwkundige aard en op het vlak van leefmilieu aan, tegen het oprichten van de windturbines. Er wordt/ ondermeer verwezen naar het gewestplan Diksmuide Torhout (KB 14/08/1979) en dat het goed in agrarisch gebied gelegen is.

- Evaluatie bezwaren

Bezwaarschrift 1 (104 identieke)

Bezwaar tegen de windturbine op grondgebied Sint-Pieters-Leeuw en de tweede deels op het grondgebied van Sint-Pieters-Leeuw daar zij door hun omvang en een zeer sterk hinderlijke impact op de bewoners van "De Witte Roos" en de omgeving rondom.

1.a. Volgens het gewestplan is het goed in een stortgebied (huisafval en niet-giftige stoffen) met als grondkleur agrarisch gebied gelegen. Dit is geen ruimtelijk kwetsbaar gebied.

1.b. In artikel A7.4. Agrarisch gebied van het VSGB, is vermeld: "Windturbines zijn toegelaten in het gedeelte van dit gebied gelegen ten westen van het kanaal Brussel-Charleroi, in een strook tussen 30 en 100 meter, gemeten van de rand van dit gebied langs het kanaal Brussel-Charleroi."

1.c. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard.

1.d. Gelet op de inplanting op een lijn en bundeling van 3 windturbines langsheen het kanaal Brussel-Charleroi, worden de windturbines wel degelijk in de buurt van een lijninfrastructuur ingericht, waardoor voldaan wordt aan de omzendbrief.

1.e. De inplanting van de windturbines passen in het kanaallandschap; windturbine 1 bewaart echter onvoldoende afstand ten opzichte van de woonwijk.

1.f. Het dossier wordt afgetoetst aan de hand van de nieuwe inplanting.

1.g. De windturbines integreren zich in het kanaallandschap.

1.h. Het dossier wordt beoordeeld rekening houdende met de mogelijke toekomstige ontwikkelingen.

1.i. Het is niet aangetoond dat windturbines gezondheidsrisico's met zich meebrengen.

2.a. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard.

2.b. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard.

2.c. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard.

2.d. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard.

3. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard.

Bezwaarschrift 2 (2 identieke)

1.1 De aanvrager hoeft geen eigenaar te zijn om een bouwaanvraag in te dienen.

1.2. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard.

1.3. De aanvraag wordt beoordeeld aan de op dat moment vigerende wetgeving. 1.4. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard.

2.1. Het VSGB is van toepassing; artikel A7.4. Agrarisch gebied vermeldt: "Windturbines zijn toegelaten in het gedeelte van dit gebied gelegen ten westen van het kanaal Brussel-Charleroi, in een strook tussen 30 en 100 meter, gemeten van de rand van dit gebied langs het kanaal Brussel-Charleroi."

2.2. Gelet op de inplanting op een lijn en bundeling van 3 windturbines langsheen het kanaal Brussel-Charleroi, worden de windturbines wel degelijk in de buurt van een lijninfrastructuur ingericht, waardoor voldaan wordt aan de omzendbrief.

3.1. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard.

3.2. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard.

Bezwaarschrift 3 (uniek)

Dit bezwaarschrift haalt niet-relevante argumenten aan, daar de opmerkingen niet verwijzen naar de betreffende aanvraag. Bovendien verwijst de aanvrager naar een gewestplan dat niet van toepassing is voor het betreffende goed.

Richtlijnen en omzendbrieven

Historiek

Er werd op 19/07/2004 een stedenbouwkundig vergunning afgeleverd voor het aanbrengen van een milieuvriendelijke oever afwaarts de Waterloobrug op de linkeroever, pand Holle - Lot, van het Kanaal naar Charleroi te Sint-Pieters-Leeuw en te Beersel (dossiernr. 2004/00116/BA)

Er werd op 26/11/2003 een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het afbreken, verleggen, vernieuwen van het jaagpad afwaarts de Waterloobrug op de linkeroever, kant Halle-Lot, van het kanaal Charleroi-Brussel te Sint-Pieters-Leeuw (dossiernr. 2003/00125/BA)

Er werd op 03/08/1998 een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd (mits voorwaarde) voor het wijzigen van het reliëf (dossiernr. 1998/00062/BA)

Er werd op 04/05/2012 een stedenbouwkundige weigering afgeleverd door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar voor het oprichten van 6 windturbines (2011/00205/BA)

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Deze beoordeling, als uitvoering van art. 1.1.4 van de codex gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische en sociale gevolgen, houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de VCRO: functionele inpasbaarheid: Het plaatsen van windturbines is in overeenstemming met de bestemming zoals voorgeschreven volgens het VSGB.

mobilitateitsimpact: Geen.

de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid: Daar extra verharding wordt voorzien, moeten er maatregelen getroffen worden om het hemelwater op te vangen.

Rekening houdende met de hoogte van de windturbines (104 m ashoogte, 150 m inclusief rotorbladen), wordt een afstand van 300 m tot de woonwijk als onvoldoende ervaren.

Daar veel bewoners gebruik maken van het jaagpad om te recreëren, moet een connectie tussen woonwijk en kanaal gegarandeerd blijven.

Gelet op het kanaallandschap met een wijds karakter en bedrijvigheid in de omgeving, passen dergelijke constructies zich in de ruimtelijke context. visueel-vormelijke elementen: De windturbines integreren zich in het kanaallandschap, op dergelijke afstand van een woonwijk kunnen de windturbines echter voor een negatieve visuele hinder zorgen.

cultuurhistorische aspecten: Niet relevant.

het bodemreliëf: Blijft ongewijzigd.

hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen: De opmerkingen inzake slagschaduw, geluidshinder,... worden behandeld in de milieuvergunningsaanvraag.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel verleent op 5 november 2012 een gunstig advies:

De verwerende partij beslist op 21 december 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG / RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

...

Ligging volgens het uitvoeringsplan + bijhorende voorschriften

VVT1, WT2 en WT3 zijn volgens het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening Vlaams Strategisch gebied rond Brussel en aanpalende openruimte gebieden' (definitief vastgesteld door de Vlaamse Regering op 16 december 2011) gelegen in agrarisch gebied (art. A7.4) met overdruk natuurverwevingsgebied (art. A7.4.8).

...

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening Vlaams Strategisch gebied rond Brussel en aanpalende open ruimte gebieden' (definitief vastgesteld door de Vlaamse Regering op 16 december. 2011).

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Niet vereist.

...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

...

De aanvraag is verzonden naar de gemeente BEERSEL voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 31/08/2012 tot 1/10/2012. Er werden 4 bezwaren ingediend. 1 bezwaarschrift werd ingediend tijdens de periode van openbaar onderzoek maar betreft het voorheen vermeld advies d.d. 3 september 2012 van Waterwegen en Zeekanaal. De andere 3 bezwaren waaronder 2 identieke handelen over:

- 1.het gebruiksrecht van de exploitant;*
- 2.de kwaliteit van de aanvragers;*
- 3.incorrecte/onvolledige gegevens;*
- 4.MER studie;*
- 5.Inplanting in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, natuurgebied of landbouw natuurverwevingsgebied;*
- 6. Het bundelingsprincipe;*
- 7.Slagschaduw, geluidshinder, gezondheidsrisico's, veiligheid, lichtpollutie;*
- 8. Visuele vervuiling;*
- 9.Ligging in watergevoelig gebied;*
- 10.Wat na de levensduur van de windturbine;*
- 11 Ligging in ecologisch kwetsbaar gebied;*
- 12.Waadevermindering/eigendomsdevaluatie;*
- 13.Koppeling Energiebeleid aan klimaat-streefwaarden;*
- 14.Economische politiek;*
- 15.Lokmiddel-Manipulatie;*
- 16.Netstabiliteitsproblematiek;*
- 17.Werkgelegenheidsargumentatie;*
- 18.Marginaliteit in klimaat-beantwoording;*
- 18.Vliegveiligheid;*
- 20.Localisering in buffergebied.*

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden puntsgewijs volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

...

HISTORIEK

Een aanvraag voor de bouw van 4 windturbines werd geweigerd. De aanvraag werd aangepast en opnieuw ingediend. Met deze aanpassingen komen we tegemoet aan de opmerkingen van het Agentschap Ruimte en Erfgoed (nu departement RWO) en van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw naar aanleiding van het openbaar onderzoek van de voorgaande vergunningsaanvraag in dezelfde projectzone.

De voorliggende vergunningsaanvraag betreft de inplanting van slechts 3 windturbines in plaats van 4 windturbines, de 4de windturbine op het industriegebied op de oostelijke oever van het kanaal komt hierbij te vervallen.

De afstanden tussen de windturbines onderling en de afstanden tussen de windturbines en het kanaal werden equidistantieel uitgevoerd, waardoor de windturbines iets dichterbij

elkaar komen te staan en niet meer op een rechte lijn liggen maar de kromming in het kanaal volgen.

Ten opzichte van de vorige vergunningsaanvraag is de kortste afstand naar de dichtstbijzijnde woning toegenomen tot 300 meter, de positie van windturbine WT1 werd daarvoor een 75-tal meter verschoven naar het noordoosten, de positie van WT2 een 50-tal meter naar het noordoosten.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

Om de energiebevoorrading voor de toekomst veilig te stellen en de milieuproblemen het hoofd te bieden, moet ons energiesysteem verduurzamen. Dit betekent dat Vlaanderen rationeler zal moeten omgaan met het energiegebruik en dat het aandeel hernieuwbare energie sterk moet stijgen. Daarvoor zijn bindende doelstellingen vastgelegd op Europees niveau van 20%. België moet tegen 2020 (in opvolging van de Europese richtlijn Hernieuwbare Energie) het aandeel hernieuwbare energie in zijn energiegebruik optrekken van 2 naar 13%. Het Vlaamse energiedecreet legt de lat voor groene stroom van Vlaamse bodem op 13% van het Vlaamse elektriciteitsverbruik in 2020. Vlaanderen is geografisch gunstig gelegen om gebruik te maken van windenergie. Het windaanbod in Vlaanderen vertegenwoordigt een onuitputtelijke hernieuwbare energiebron en behoort kwa energie-inhoud tot de gunstige locaties van Europa.

De windturbines zoals hier voorgesteld, zullen een jaarproductie hebben van minstens 4 miljoen kWh/jaar/windturbine. Volgens cijfers van LNE1 over de elektriciteitsproductie in België wordt hiermee op 20 jaar tijd ongeveer 200.000 ton CO₂-uitstoot vermeden. Dat is volgens dezelfde bron ter referentie ongeveer gelijk aan een vermeden uitstoot van 75 miljoen dieselwagenkilometers. De ruimte in het dichtbevolkte Vlaanderen is sterk versnipperd. Om de nog resterende open ruimte zoveel mogelijk te vrijwaren en de impact voor de omgeving tot een aanvaardbaar niveau te beperken, dienen windturbines oordeelkundig ingeplant te worden. De omzendbrief legt daartoe richtlijnen vast: windmolens moeten worden gebundeld in de omgeving van grootschalige infrastructuur (kanalen, autosnelwegen, hoogspanningslijnen, industriegebieden....).

Het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel voorziet uitdrukkelijk in de mogelijkheid van inplanting van windturbines op de voorgestelde plaatsen.

De Vlaams-Brabantse gemeenten Beersel en Sint-Pieters-Leeuw grenzen beide voor een deel aan de oevers van de Zenne en aan het kanaal Brussel-Charleroi. De kanaalzone is getypeerd door een uitgebreide strook industriegebieden die min of meer aansluiten bij het kanaal en daar ook gebruik van maken. De gemeenten Beersel (+1- 23.500) en Sint-Pieters-Leeuw (+/- 31.000) tellen samen ongeveer 55.000 inwoners. De geplande windturbines kunnen stroom leveren voor ongeveer 3.500 huishoudens, dus voor ongeveer 8.000 inwoners. De inwoners kunnen via de burgercoöperatie Ecopower cvba rechtstreeks participeren in het windproject en de geproduceerde stroom afnemen aan kostprijs en zonder vaste kost. De coöperanten zijn mede-eigenaar van de windturbines.

Deze aanvraag beoogt bouw van 3 windturbines:

Nominaal vermogen windturbines: $3 \times 2,05 \text{ à } 2,50 \text{ MW} = 6,15 \text{ à } 7,50 \text{ MW}$

- Ashoogte: 100 à 104 m
- Rotordiameter: 90 à 92,5 m

Mogelijke types turbines zijn:

- Enercon E92: masthoogte 104m, rotordiameter 92m en vermogen 2,3 MW
- Nordex N90: 100m; 90 m en 2,5 MW
- REpower MM92: 100m; 92,5 m en 2,05 MW

Verwachte productie: 12.000 à 13.000 MWh per jaar

- Enercon E92 : 13.000
- Nordex N90 : 12.500
- REpower MM92: 12.500

WATERTOETS

...

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

MILIEUSCREENING

....

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- functionele inpasbaarheid

WT1, WT2 en WT3 bevinden zich in agrarisch gebied waar aan akkerbouw en veeteelt wordt gedaan. Per windturbine zal ongeveer 1000 m² grondoppervlak ingenomen worden door fundering, kraanplaats en toegangsweg, en dus niet meer bruikbaar zijn voor akkerbouw. De kraanplaats kan terug bedekt worden met teelaarde en ingezaaid worden als graasweide. De windturbines worden voorzien van een ijsdetectiesysteem dat de windturbine stillegt bij de minste ijsvorming op de wieken, waardoor ijsworp voorkomen wordt. De gewassen en het vee zullen geen schade ondervinden van het overdraaien van de rotor. De windturbine zal geen negatieve impact hebben op de akkerbouwactiviteiten in de directe omgeving van de inplanting. Er zijn in de onmiddellijke omgeving geen glastuinbouwbedrijven.

- Mobiliteitsimpact

Enkel tijdens de bouw van de turbines zal er verkeer zijn. Het transport van het bouw materiaal zal zoveel mogelijk gebeuren per schip via het kanaal Brussel-Charleroi. Dit is een milieu-efficiënt transportmiddel, wat past in een hernieuwbare energieproject. Na de bouw worden de turbines enkel nog bezocht voor het gebeurlijke onderhoud en controles. Het verkeer dat daardoor gegenereerd wordt is niet frequent.

- Schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid

De mast heeft ter hoogte van het maaiveld een diameter van 8 m. De fundering bestaat uit een cilindervormige sokkel van gewapend beton, met een diameter van 20 m en een dikte van 4 à 5 m. De sokkel loopt licht conisch naar boven (naar de mastvoet toe) en steekt ter hoogte van de mastvoet enkele decimeter boven het maaiveld uit. Het overige deel van de sokkel wordt bedekt met teelaarde of steenslag en is nadien betreedbaar. Afhankelijk van het stabiliteitsonderzoek zal de sokkel met funderingspalen in de ondergrond verankerd worden. De sokkel past samen met de funderingspalen binnen een

oppervlakte van 20m op 20m. Na het beëindigen van de exploitatie zal Ecopower/WE-Power de constructies tot op voldoende diepte verwijderen (tot 1,5 m) en het terrein in de oorspronkelijke staat herstellen.

De kraanplaats bestaat uit een terrein van 25 m op 40 m. Ze bestaat uit een laag steenslag of grind van maximaal 1 m dik en kan op vraag van de eigenaar worden bedekt met een laag teelaarde. De kraanplaats kan nadien ingezaaid worden met gras, maar is niet meer bruikbaar voor akkerbouw. De toegangsweg is 4 m breed en bestaat uit een laag steenslag van 20 à 30 cm. De bestaande toegangswegen naar de percelen worden zoveel mogelijk gebruikt en eventueel versterkt indien noodzakelijk.

Afhankelijk van het type windturbine en het spanningsniveau van de aansluiting, kan de transformator al dan niet in de mast van de windturbine ingebouwd worden. Indien een aansluitingscabine door de distributienetbeheerder vereist is, zal deze sober uitgevoerd worden. Ze wordt dan principieel in de hoek van de kraanplaats geplaatst, dicht tegen de mast van de windturbine.

- visueel-vormelijke elementen

Aan de Katholieke Universiteit van Leuven heeft professor Anton Van Rompaey onderzoek gedaan naar de mate waarin windturbines al dan niet een degradatie of opwaardering van het landschap betekenen. Het onderzoek gaat uit van de subjectieve perceptie van belanghebbenden, aan de hand van simulaties die voorgelegd worden aan een representatief staal van de bevolking. Deze benadering staat soms haaks op de 'expertenbenadering' die vertrekt vanuit objectiveerbare elementen in het landschap. Het onderzoek komt tot de conclusie dat attractieve landschappen (open landschappen zonder verstoring) minder attractief worden door de aanwezigheid van windturbines en dat minder attractieve landschappen (reeds verstoring aanwezig door infrastructuur) juist attractiever worden door de inplanting van windturbines. (Bron: begroting van de impact van windturbines op de visuele landschapskwaliteit. Van Rompaey Anton, Peeters Karolien, Vanderheyden Vincent, Schmitz Serge)

De windturbines kunnen de attractiviteit van het huidige industriële landschap vergroten, het gaat hier immers om een landschap dat nu al bepaald is door verschillende industriële componenten en dat daardoor als minder attractief wordt ervaren. In de beleving van passanten betekent volgens datzelfde onderzoek dat de toevoeging van windturbines een attractieve en uniforme component betekent, wat leidt tot een grotere appreciatie van de esthetische waarden van het landschap. Met andere woorden: in een verstoord landschap betekenen windturbines eerder een opwaardering van het landschap.

- cultuurhistorische aspecten

De dichtstbijzijnde ankerplaats is de "Meigemheide, Gasthuisbos en Begijnenbos". Het dichtstbijzijnde beschermd landschap is het (feodaal) kasteel van Beersel. Er liggen geen windturbines in een relictzone. Het dichtstbijzijnde puntrelict is het Hof ten Brukom op 750 meter van WT2. Voor zowel puntrelicten als relictzones wordt geen hinder verwacht omwille van de grote afstand met de windturbines.

Dichtbij de molens vinden we wel 2 lijnrelicten: de waterwegen 'Kanaal Brussel-Charleroi' en 'Zenne'. Hierin gesteund door wetenschappelijk onderzoek (zie kader) menen we te mogen concluderen dat de windmolens eerder een opwaardering van het industrieel landschap zullen betekenen dan een verstoring, en dus ook een opwaardering van de betrokken lijnrelicten; het kanaal en de Zenne.

- het bodemreliëf
Wordt niet gewijzigd.

- hinderaspecten, gezondheid, ciebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Dit werd besproken bij de behandeling van de bezwaarschiften. Na aftoetsing en afweging van alle mogelijke aspecten met mogelijke invloed van de voorgestelde windturbines op de omgeving, kunnen we besluiten dat dit project een echte meerwaarde zal betekenen voor de omgeving. De eventuele hinder wordt door de mitigerende maatregelen i.v.m. geluid en slagschaduw tot een absoluut strikt minimum herleid en zich binnen de normen van de wetgever bevindt, de inplanting is regelmatig en conform alle geldende en bekende toetsingsnormen, en de veiligheid in de omgeving wordt door deze windturbines niet significant beïnvloed.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is om bovenvermelde redenen en mits het naleven van de onderstaand voorwaarden in overeenstemming met de goede ordening.

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- de voorwaarden van het advies van Belgocontrol d.d. 10 september 2012 (advies toegevoegd als bijlage);*
- de voorwaarden uit het advies van Waterwegen en Zeekanaal d.d. 3 september 2012 met ref. V2012N 108972 (advies toegevoegd als bijlage)*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt dat zij “een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan” is en op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 2° VCRO belang heeft om beroep in te stellen bij de Raad. Zij stelt tevens ‘betrokken’ te zijn bij het dossier omdat zij in het kader van de vergunningsprocedure verplicht advies heeft verleend.

Ook op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO meent de verzoekende partij, als rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing, belang te hebben bij het door haar ingestelde beroep.

De verzoekende partij wijst in dit verband in de eerste plaats op haar bevoegdheid op basis van artikel 2 van het Gemeentedecreet om bij te dragen tot het welzijn van de burgers en tot de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied.

Vervolgens verwijst de verzoekende partij naar de VCRO, die de gemeenten bevoegdheden toekent inzake ruimtelijke planning, ruimtelijke ordening en ruimtelijke handhaving. Bij het uitoefenen van die bevoegdheden dienen de gemeenten rekening te houden met verschillende

maatschappelijke, economische en ecologische behoeften en oog moeten hebben voor de huidige en toekomstige generaties.

De verzoekende partij betoogt dat wanneer over een bepaalde aanvraag een ongunstig advies wordt uitgebracht, dit aangeeft dat bepaalde ruimtelijke behoeften in het gedrang kunnen komen. Omdat in de voorliggende zaak verschillende ongunstige adviezen werden uitgebracht, waarvan één door haarzelf, spreekt het volgens de verzoekende partij voor zich dat zij de mogelijkheid moet krijgen om haar grieven over de beslissing uiteen te zetten door middel van het instellen van een beroep. In het andere geval zou de realisatie van de vergunning kunnen leiden tot het hypothekeren van bepaalde ruimtelijke behoeften. De verzoekende partij wordt dan geconfronteerd met een onrechtmatige constructie op haar grondgebied wat nefaste gevolgen heeft, minstens kan hebben voor het bepalen van een consequent ruimtelijk beleid. Zij verwijst ook naar het feit dat zij zelf een ongunstig advies heeft uitgebracht en dat dit advies niet werd behandeld door de verwerende partij.

Ook omdat 107 bezwaarschriften werden ingediend tijdens het openbaar onderzoek door de inwoners van Sint-Pieters-Leeuw, zou de verzoekende partij er in het algemene lokale belang belang bij hebben om beroep te kunnen instellen tegen de bestreden beslissing, niet het minst omdat de bestreden beslissing onvoldoende rekening zou houden met deze bezwaren.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering.

In zoverre de verzoekende partij zich beroept op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 2° VCRO, wijst de verwerende partij op het onderscheid tussen de reguliere procedure, waar het college van burgemeester en schepenen een vergunning verleent in eerste aanleg, en de bijzondere procedure, waar alleen de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de vergunningverlenende overheid is.

De verzoekende partij kan zich dus niet steunen op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 2° VCRO.

In zoverre de verzoekende partij zich beroept op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO, stelt de verwerende partij vooreerst dat de verzoekende partij haar belang beperkt is tot het perceel 220 E omdat dit perceel (windturbine 1) het enige perceel is dat op haar grondgebied gelegen is.

Vervolgens voert de verwerende partij aan dat de verzoekende partij niet louter kan poneren dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing zonder deze hinder of nadelen te concretiseren.

Het louter verwijzen naar decretale bevoegdheden zou niet voldoende zijn om het belang van de verzoekende partij aan te tonen.

Tot slot voert de verwerende partij aan dat de verzoekende partij niet kan verwijzen naar het gegeven dat zij een ongunstig advies zou hebben uitgebracht, omdat niet de verzoekende partij maar wel haar college van burgemeester en schepenen de bevoegdheid had om een advies uit te brengen.

De verzoekende partij kan zich evenmin op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO steunen.

3.

Ook de tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij.

Net als de verwerende partij stelt de tussenkomende partij dat de verzoekende partij binnen de bijzondere procedure niet beschouwd kan worden als een bij het dossier betrokken

vergunningverlenend bestuursorgaan. Dat het college van burgemeester en schepenen binnen de bijzondere procedure een adviesverlenende instantie is, doet hieraan geen afbreuk.

Verder stelt de tussenkomenende partij dat de verzoekende partij in het licht van artikel 2 van het Gemeentedecreet niet voldoende waarschijnlijk en concreet maakt dat zij persoonlijk rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen ondervindt als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, wat nochtans vereist is wil zij beschouwd kunnen worden als een derde-belanghebbende in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. De tussenkomenende partij merkt nog op dat de bestreden beslissing de uitvoering van de in artikel 2 van het Gemeentedecreet algemeen beschreven bevoegdheid niet in de weg staat.

In zoverre de verzoekende partij haar belang steunt op het ongunstig advies van haar college van burgemeester en schepenen, beschikt de verzoekende partij volgens de tussenkomenende partij niet over een persoonlijk belang. De verzoekende partij toont niet aan wat haar stedenbouwkundig beleid is en maakt onvoldoende waarschijnlijk wat de impact van de bestreden beslissing op haar beleid is of kan zijn. Ook het advies van het college van burgemeester en schepenen zou hierover geen enkele aanwijzing bevatten.

Tot slot is de tussenkomenende partij de mening toegedaan dat de stelling dat de verzoekende partij in staat moet zijn om eventuele onwettigheden van de bestreden beslissing aan te vechten, de verzoekende partij niet het vereiste belang verschaft, evenmin als de stelling dat het advies van het college van burgemeester en schepenen, en niet van de verzoekende partij, niet behandeld zou zijn.

Bijkomend voert de tussenkomenende partij aan dat de verzoekende partij alleen belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing in de mate dat deze beslissing betrekking heeft op de windturbine die gelegen is op haar grondgebied, meer bepaald windturbine 1 (WT 1). In dit verband benadrukt de tussenkomenende partij dat een gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing mogelijk is omdat de verwerende partij de drie windturbines niet als één en ondeelbaar geheel zou zien.

4.

In haar wederantwoordnota weerlegt de verzoekende partij de argumentatie van de verwerende en de tussenkomenende partij met betrekking tot het door haar ingeroepen belang op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 2° VCRO, door te stellen dat de eigenheden van de administratieve fase niet relevant zijn voor het instellen van het juridictioneel beroep bij de Raad. De VCRO zou de beroepsmogelijkheden niet beperken tot de gemeente of de provincie.

De verzoekende partij wijst ondergeschikt op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 6° VCRO, dat volgens de verzoekende partij erin voorziet dat instanties die advies hebben verleend in het kader van de vergunningsprocedure, belang hebben om beroep in te stellen bij de Raad. Verwijzend naar artikel 4.7.26, §4, 2°, b), 2 VCRO stelt de verzoekende partij dat zij, bij monde van haar college van burgemeester en schepenen, een advies heeft verleend over de aanvraag en dus evenzeer toegelaten moet worden op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 6° VCRO.

Indien de Raad van oordeel zou zijn dat de verzoekende partij geen “bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan” is, verzoekt de verzoekende partij de Raad om de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof:

“Schenden de regels die de toelaatbaarheid ratione personae van een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen bepalen (met artikel 4.8.11 VCRO in het bijzonder) de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat zij niet voorzien in een mogelijkheid voor

gemeenten die met toepassing van artikel 4.7.26, § 4, 2°, b), 2) VCRO tijdig advies verstrekten om dat beroep rechtstreeks in te stellen (i.e. op grond van een afzonderlijke bepaling, zonder dat “hinder en nadelen” moeten worden aangetoond) terwijl zij wel voorzien in een mogelijkheid voor de leidend ambtenaar of, bij afwezigheid, diens gemachtigde van het departement of agentschap waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO, wanneer die instantie tijdig advies heeft verstrekt of ten onrechte niet om advies is verzocht?”

Wat betreft de betwisting door de verwerende en tussenkomende partij van het belang van de verzoekende partij op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO, antwoordt de verzoekende partij dat de verzoekende partij als administratieve overheid beleid moet kunnen voeren in het algemeen belang en niet vergeleken kan worden met een privaat persoon.

De verzoekende partij stelt dat het niet relevant zou zijn dat zij de beleidsvisie die thans bij het college van burgemeester en schepenen heerst uitgebreid zou toelichten omdat deze visie kan veranderen afhankelijk van politieke machtsverhoudingen of van de concrete maatschappelijke noden. Zij kan wel verwijzen naar de bevoegdheden waarover zij beschikt krachten het Gemeentedecreet en de VCRO.

Het ligt volgens de verzoekende partij in de doelstelling van de VCRO dat een bestuur zoals de verzoekende partij dat betrokken is bij een vergunningsdossier, zich rechtstreeks kan wenden tot de Raad, zonder dat zij concrete hinder en nadelen hoeft aan te tonen. De hinder en nadelen kunnen moeilijk concreter worden omschreven en aangetoond dan in het verzoekschrift.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad kan alleen acht slaan op de verzoekende partij zoals deze is aangeduid in het inleidend verzoekschrift.

In het inleidend verzoekschrift verschijnt de verzoekende partij alleen als “de gemeente Sint-Pieters-Leeuw”, zelfs zonder melding dat deze publiekrechtelijke rechtspersoon vertegenwoordigd wordt door het college van burgemeester en schepenen.

De Raad stelt vast dat ‘het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw’ niet als procespartij verschijnt.

2.

De verzoekende partij steunt haar belang om bij de Raad beroep in te stellen vooreerst op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 2° VCRO.

De verzoekende partij beweert dat zij als gemeente bevoegd is om vergunningen te verlenen en van die bevoegdheid ook frequent gebruik maakt. Verder meent zij dat artikel 4.8.11, §1, eerste lid VCRO geen onderscheid maakt naar gelang het jurisdictioneel beroep wordt ingesteld na het volgen van de reguliere procedure, dan wel na het volgen van de bijzondere procedure.

De VCRO duidt in artikel 4.8.11, §1, eerste lid de verschillende belanghebbenden aan die bij de Raad beroep kunnen instellen.

De gemeente kan daarbij, algemeen gesproken, niet beschouwd worden als een ‘bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan’.

Verder moet ‘het’ bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan bepaald worden in functie van het dossier waarvoor de aanvraag wordt ingediend.

Overeenkomstig artikel 4.7.12 VCRO wordt een vergunning binnen de reguliere procedure afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarin het voorwerp van de vergunning gelegen is. Niet de gemeente als publieke rechtspersoon maar wel het college van burgemeester en schepenen is dus bevoegd om in het kader van de **reguliere** procedure een beslissing te nemen over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning.

De bestreden beslissing werd evenwel niet genomen binnen de reguliere procedure maar wel binnen de bijzondere procedure, zoals bedoeld in artikel 4.7.26 VCRO.

Artikel 4.7.26, §1 VCRO bepaalt dat een vergunning binnen de bijzondere procedure wordt afgeleverd door hetzij de Vlaamse regering of de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar, hetzij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Terzake heeft de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden en kan bijgevolg alleen hij beschouwd worden als “het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan”.

In zoverre de verzoekende partij nog stelt dat zij ook bij het dossier ‘betrokken’ is omdat zij in het kader van de bijzondere vergunningsprocedure een advies heeft uitgebracht, dient de Raad vast te stellen dat niet de verzoekende partij als gemeente, maar wel haar college van burgemeester en schepenen dit advies heeft uitgebracht en dit overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO. De verzoekende partij verwijst overigens zelf naar dit artikel in haar verzoekschrift.

De verzoekende partij kan derhalve haar belang niet putten uit artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 2° VCRO.

3.

Het voorgaande belet niet dat de verzoekende partij op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO beroep kan indienen bij de Raad, waarbij dan vereist is dat de gemeente aangeeft welke hinder of nadelen zij rechtstreeks of onrechtstreeks kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij moet in dat geval haar belang voldoende waarschijnlijk en concreet maken en aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan met de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing. De Raad kan hierbij enkel rekening houden met de argumentatie ontwikkeld in het inleidend verzoekschrift.

De Raad neemt aan dat een gemeente kan opkomen ter verdediging van haar planologisch en stedenbouwkundig beleid. Zij moet dan wel op concrete wijze aantonen hoe de bestreden beslissing haar gemeentelijk belang of specifiek stedenbouwkundig of planologisch beleid in het gedrang brengt.

3.1

In haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij vooreerst naar haar beleidsopdracht op grond van artikel 2 van het Gemeentedecreet en naar verschillende bepalingen van de VCRO.

Ingevolge artikel 2 van het Gemeentedecreet zorgen de gemeenten op het lokale niveau voor het welzijn van de burgers en de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied. Overeenkomstig artikel 41 van de Grondwet is de gemeente bevoegd voor aangelegenheden van gemeentelijk belang waarvoor zij alle initiatieven ter verwezenlijking kan nemen.

Wat de ruimtelijke ordening betreft, kent de decreetgever de gemeente de rol van eerste aanspreekpunt toe. De gemeente houdt bij de duurzame ruimtelijke ontwikkeling van haar grondgebied rekening met zowel de huidige generatie als de behoeften van de toekomstige

generaties, de ruimtelijke draagkracht, de sociale gevolgen en dergelijke meer, en dit op grond van artikel 1.1.4 VCRO en dit voornamelijk op het vlak waar de gemeenteraad een beslissende bevoegdheid heeft inzake planologie.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift weliswaar haar beleidsopdracht zoals voorzien in voormelde bepalingen benadrukt, maar nalaat deze algemeen geformuleerde beleidsopdracht toe te spitsen en te concretiseren op haar eigen beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening en op de gevolgen van de uitvoering van de bestreden beslissing.

Het volstaat immers niet, in het licht van de hiervoor aangehaalde bepalingen, te verwijzen naar artikel 2 van het gemeentedecreet, om te stellen dat een gemeente bij de Raad beroep kan instellen *“voor de verwezenlijking van de aangelegenheden van algemeen belang”* of *“om bij te dragen tot het welzijn van de burgers en tot (bescherming van) de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied”*.

3.2

De verzoekende partij kan ook niet gevolgd worden waar zij in haar wederantwoordnota stelt dat het niet relevant zou zijn dat zij de beleidsvisie die thans bij het gemeentebestuur heerst, uitgebreid zou toelichten omdat deze visie kan veranderen afhankelijk van politieke machtsverhoudingen of van de concrete maatschappelijke noden.

Art. 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist juist dat concreet wordt gemaakt op welke wijze het gemeentelijk beleid wordt doorkruist door de bestreden beslissing. Algemene formuleringen volstaan derhalve niet. Het feit dat de verzoekende partij een publieke rechtspersoon is, speelt daarbij geen rol. Zij dient haar hinder en nadelen, in dit geval het doorkruisen of aantasten van haar gemeentelijk belang of stedenbouwkundig/planologisch beleid voldoende concreet te maken.

3.3

Uit het loutere feit dat bepaalde adviesverlenende instanties een ongunstig advies hebben uitgebracht over de aanvraag, kan niet zonder meer worden afgeleid dat *‘bepaalde ruimtelijke behoeften’* in het gedrang kunnen komen. Minstens toont de verzoekende partij niet voldoende concreet aan welke specifieke ruimtelijke behoeften in het gedrang kunnen komen en op welke wijze dit haar ruimtelijke orderings- en stedenbouwkundig beleid doorkruist.

Ook de omstandigheid dat de verzoekende partij bij de realisatie van de vergunning geconfronteerd zou worden met een onrechtmatige constructie op haar grondgebied, verschaft, nog los van de vraag of dit terzake wel het geval is, haar in het licht van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO niet het vereiste belang. Opnieuw stelt de verzoekende partij immers slechts in algemene bewoordingen dat zulks nefaste gevolgen heeft of kan hebben voor het bepalen van een consequent wettig ruimtelijk beleid maar wordt dit niet in verband gebracht met haar eigen beleid. Bovendien is het handhavingsbeleid niet voorbehouden aan de gemeente, maar op grond van artikel 6.1.41 VCRO aan het college van burgemeester en schepenen die herstelmaatregelen kan vorderen.

De verzoekende partij kan zich evenmin beroepen op het gegeven dat tijdens het openbaar onderzoek 107 bezwaarschriften werden ingediend door inwoners van haar grondgebied om *“in het algemene lokale belang”* beroep te kunnen instellen bij de Raad. Dit gegeven laat immers niet toe om vast te stellen dat het stedenbouwkundige of ruimtelijke orderingsbeleid van de verzoekende partij in het gedrang komt en dat de verzoekende partij een belang heeft in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. De gemeente kan terzake immers niet optreden als ‘woordvoerder’ voor andere derde-belanghebbenden die – om welke reden ook – geen beroep indienden bij de Raad.

3.4.

Tot slot herhaalt de verzoekende partij, ook om haar hinder en nadelen aan te tonen, dat zij zelf een ongunstig advies heeft uitgebracht over de aanvraag en dat dit advies niet werd behandeld door de verwerende partij.

De Raad dient samen met de verwerende partij evenwel vast te stellen dat niet de verzoekende partij maar wel haar college van burgemeester en schepenen een ongunstig advies heeft uitgebracht. In de bijzondere procedure is, volgens artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO het verstrekken van een advies over de aanvraag, een exclusieve bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen. Als gemeente kan de verzoekende partij zich dan ook op deze bevoegdheid niet beroepen om daaruit enig belang te halen.

Bovendien moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij, door louter te verwijzen naar het feit dat het college van burgemeester en schepenen een ongunstig advies heeft verstrekt, in het geheel niet aantoont, minstens niet aannemelijk maakt dat in dat advies elementen verwerkt waren die duidelijk een verband legden met het gevoerde stedenbouwkundig/planologisch beleid op haar grondgebied.

Uit een onderzoek van het tweede middel waarbij de verzoekende partij de schending inroept van artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO omdat de verwerende partij geen rekening zou gehouden hebben met het negatief advies stelt zij terzake enkel:

“Het gebrek aan motivering voor wat betreft een aantal aspecten van het advies van de gemeente SINT-PIETERS-LEEUEW d.d. 10 oktober 2012 met ongunstig karakter:

‘Het college van burgemeester en schepenen van Sint-Pieters Leeuw bracht een ongunstig advies uit, in hoofdzaak omdat de windturbines te dicht tegen de woonwijk staan ingeplant en aldus voor negatieve visuele hinder zorgen. Dit argument wordt verder weerlegd bij de behandeling van de bezwaren’

Wat dit laatste element betreft, moet erop worden gewezen dat het advies van de gemeente SINT-PIETERS-LEEUEW geenszins uitsluitend (of in hoofdzaak) betrekking had op de negatieve visuele hinder. In het advies werd immers ook gewezen op een problematiek van wateropvang door het voorzien van extra verhardingen; het gebruik van het nabijgelegen jaagpad door bewoners als een connectie tussen woonwijk en kanaal, elementen inzake slagschaduw en geluidshinder e.d. – en overigens onder daarbij enig onderscheid te maken tussen hoofd- en bijzaken zoals de bestreden beslissing ten onrechte doen uitschijnen”

Uit deze grieven blijkt naar het oordeel van de Raad niet dat het advies een specifiek stedenbouwkundig of planologisch beleid van de gemeente vooropstelde of ondersteunde of dat het aangevraagde het lokale belang of een specifiek ruimtelijk beleid van de gemeente zou doorkruisen.

Het louter stellen dat een ongunstig advies werd ingediend kan op zich niet gelden als het aannemelijk maken van mogelijke hinder of nadelen, minstens wordt van de verzoekende partij verwacht dat zij daaromtrent de nodige verduidelijking verschaft, wat zij in dit concrete dossier, noch in het inleidend verzochtschrift, noch in haar wederantwoordnota doet.

4.

In zoverre de verzoekende partij in haar wederantwoordnota vraagt de hierboven reeds vermelde prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, dient dit verzoek te worden afgewezen.

In haar inleidend verzoekschrift heeft de verzoekende partij, tot tweemaal toe aangegeven dat zij zich voor haar belang steunde op het feit dat 'zij' ongunstig advies had verleend. Los van de bedenking dat niet de gemeente, maar het college van burgemeester en schepenen dit advies verleende, bedenking die de Raad hierboven reeds maakte, moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij dan ook eerder dan in haar wederantwoordnota de Raad kon verzoeken de door haar geformuleerde vraag aan het Grondwettelijk Hof voor te leggen.

Daarnaast merkt de Raad op dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest van 27 februari 2014 nr. 32/2014 ontkennend geantwoord heeft op de vraag of het uitsluiten van het college van burgemeester en schepenen van het toepassingsgebied van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 6° VCRO leidt tot een ongeoorloofde ongelijke behandeling tussen het college als adviesinstantie enerzijds en de andere (gewestelijke) adviesinstanties anderzijds. In dit arrest werd gesteld dat het college van burgemeester en schepenen, als vertegenwoordiger van de gemeente, bij de Raad nog een beroep kan instellen als belanghebbende derde.

Uit de formulering van de vraag blijkt dat de verzoekende partij, met een vraag over het belang en de aan te tonen hinder en nadelen, eigenlijk het Grondwettelijk Hof verzoekt zich uit te spreken over de rechtspraak van de Raad inzake 'hinder en nadelen', wat buiten de bevoegdheid van het Hof valt.

De exceptie van de verwerende en de tussenkomende partij is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de cvba ECOPOWER is ontvankelijk.
2. Het beroep is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 6 mei 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van
Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS